

A Biblia mint kinyilatkoztatás

Van Isten? Milyen? És ez mit jelent számunkra? Ezek az élet alapvető kérdései, amelyekre ahányan vagyunk, annyiféle választ adunk. Válaszainkat ugyanis szükségszerűen befolyásolják az életélményeink, a körülményeink, a neveltetésünk, a személyiségünk, a képzettségünk. Ezért van szükségünk rá, hogy ha van Isten, akkor ő maga győzzön meg minket arról, hogy van, hogy milyen, és hogy ez mit jelent a számunkra. A keresztény vallás üzenete az, hogy ez megtörtént: Isten szólt, a szava fenmaradt, és rajta keresztül ma is szól.

1. A kinyilatkoztatás szükségessége

Az Istenről alkotott képünk döntően befolyásolja az életünket. Ezért szükségünk van rá, hogy Istent minél jobban megismerjük (Kol 1:9-14). A Bibliából tudjuk, hogy

- Isten elképzelhetetlen, ő egészen más, mint gondolnánk (Ézs 40:18, Csel 17:29)
- Istent létszükségünk megismerni (Jn 17:3, Csel 17:22-23,30-31)
- Isten megismerhető a természet, a lelkiismeret és a különleges kinyilatkoztatás révén (ld. alább).

Kérdés azonban, hogy mennyire ismerhetjük meg Istent, akit nem látunk, és elképzelni sem tudunk? A válasz az, hogy pontosan annyira ismerhetjük meg, amennyire ő megismerteti velünk önmagát. Teljesen rá vagyunk utalva arra, hogy kinyilatkoztassa önmagát nekünk. És a jó hír az, hogy Isten ezt meg is tette!

2. A kinyilatkoztatás két útja

- a közvetett: a teremtett világon és a lelkiismereten keresztül
- a közvetlen: hallható hangon, látomáson, álmokon, angyali küldötteken, prófétákon, Fián, Lelkén és az Íráson keresztül.

3. A kinyilatkoztatás három formája

Az emberek maguktól is keresik Istent (Csel 17:27), mert...

a) Isten bizonyos fokig megismerhető a teremtett világ értelmes vizsgálatából:

- léte és közelsége, hogy a világon kívül áll, ugyanakkor azt belülről áthatja (Csel 17:24-28)
- végtelen hatalma (Róm 1:20)
- isteni természete (Róm 1:20)
- csodálatos volta (Zsolt 19:2-7, Jób 38)
- gondviselő jósága (Mt 5:45, Csel 14:17, 17:25).

Megjegyzés: a "prédikáló természet" azonban nem ad *személyes* ismeretet Istenről, és az ember ezt az ismeretet is hajlamos figyelmen kívül hagyni (Róm 1:18,20-21,25,28,32).

b) Isten bizonyos fokig megismerhető az Istentől kapott lelkiismeret parancsából:

- mint belső "törvény" működik minden emberben (Róm 2:14-15)
- alkalmanként emberségre is indít (Lk 10:33-35, Csel 28:2)
- ugyanakkor sejteti az eljövendő számonkérést is (Róm 1:32, 2:15-16).

Megjegyzés: mindez azonban nem ad *üdvözítő* ismeretet Istenről, és az ember rendszerint ezt az ismeretet is hajlamos elnyomni (Róm 3:10-12, Ef 4:19).

c) Isten jól megismerhető Isten különleges kinyilatkoztatásából:

- a választott nép, a zsidóság történelméből (Zsolt 78.) és a neki adott tanításból, tehát a Szentírásból (2Tim 3:16-17), Isten ugyanis csak a zsidóságnak adott különleges kinyilatkoztatást (2Móz 33:16, 34:10, 3Móz 20:26, 5Móz 4:6-8, 30-35, Ézs 2:3, Ám 3:2, Jn 4:22, Róm 3:2, 9:4-5, 15:8-12, Ef 2:11-22)
- Jézus Krisztus személyében (Zsid 1:1-3, Jn 1:4.9.14.18) és a Szentlélek által a keresztény megtapasztalásban (Róm 8:13-17, Gal 5:16-25, 1Thessz 4:9, 1Kor 14:26, 2Kor 2:17 stb.).

4. A bibliai kinyilatkoztatás változatossága

Isten sokszor és sokféleképpen szólt (Zsid 1:1):

- angyalokon keresztül pl. Mózesnek (2Móz 3:1-4), Dánielnek (Dán 9:21-23), Máriának (Lk 1:26-33, Mt 28:5-7)
- hallható hangon pl. Ádámhoz (1Móz 3:8-19), Noéhoz (1Móz 6:13-21), Ábrahámhoz (1Móz 12:1-4, 18:33), Mózeshez (2Móz 19:3.19, 33:11), Illéshez (1Kir 17:2-5, 19:9-11), Ézsaiáshoz (Ézs 22:14), Jézus-

hoz és a körülötte levőkhöz (Mt 3:16-17, 17:5), Pálhoz (Csel 9:3-6), Péterhez (Csel 10:19-20); diktálva pl. Mózesnek (2Móz 34:27-28), Jeremiásnak (Jer 36:27-28)

- álmokon keresztül pl. Abimeleknek (1Móz 20:3-7), Jákóbnak (1Móz 28:10-17), Salamonnak (1Kir 3:5, 9:2), Józsefnek (Mt 1:20, 2:13, 19-22, 2:12), a bölcseknek (Mt 2:12)
- látomásokon keresztül pl. Dávidnak (1Krón 21:16, Ézsaiásnak (Ézs 6:1-8), Dánielnek (Dán 7-8.fej.), Ezékielnek (Ez 37. fej.); Ananiásnak (Csel 9:10), Kornéliusznak (Csel 10:3-6), Pálnak (Csel 16:9, 2Kor 12.1-4), Jánosnak (Jel 1:19)
- történelmi eseményeken és a rájuk való emlékezésen keresztül (2Móz 20:1, 5Móz 6:10, Zsolt 78, 105, Csel 7:2-53, 13:16-41)
- Lelke által adva felismerést (Mt 16:15-17, Csel 10:34-35 vö. 1Kor 12:8)
- Jézusban személyesen is tanítva (Ézs 54:13 vö. Jn 6:45, Lk 24:25-27,44-48).

5. A bibliai kinyilatkoztatás mértéke...

- a világ teremtésétől (1Móz 1:1) a világ újjáteremtéséig (Jel 21:1) mindent átfog
- Jézus semmit sem mondott titokban (Jn 18:20)
- a Szentlélek az apostolokat elvezette a teljes igazságra (Jn 14:26, 16:12-13)
- Isten rengeteg titkát feltárta, ezek most mindenki által megismerhető "nyílt titkok" (Ám 3:7, Mt 13:11, Róm 16:25, 1Kor 2:6-7, 4:1, Ef 1:9), ugyanakkor Isten nem tárt fel nekünk minden titkot (5Móz 29:28, 1Kor 14:2, 2Kor 12:4, Jel 10:7), de őt ismerve az ismeretlen dolgokat is rábízhatjuk
- Isten megismerése a mennyben még folytatódni fog (1Kor 13:12, 1Jn 3:2).